

اماکن دیدنی محدوده این خیابان کجاست؟

کاخ موزه نیاوران: ۱۱ هکتار مساحت دارد و قدمت آن به دوران پهلوی می‌رسد. قبل از خاندان پهلوی پادشاهان قاجار از این باغ به عنوان بیلاقی تابستانی استفاده می‌کردند. کاخ نیاوران سال ۱۳۷۷ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسید.
بوستان جمشیدیه: با مساحت ۱۰ هکتاری در شمالی‌ترین نقطه تهران قرار دارد. گذرگاه‌های سنگی، دریاچه، آب‌نمای سنگی و آبشار، ۶۰ گونه مختلف پرند، حیوانات و تندیس‌های سنگی و... از جاذبه‌های این بوستان کوهستانی هستند.

نشانی: محدوده خیابان‌های دزاشیب تا پاسداران

دکتر سیدمحمدباقر حسینی لوسانی

بیشتر بشناسیم: دکتر سیدمحمدباقر لوسانی، متخصص گوش و حلق و بینی و مؤسس سازمان بهزیستی بود. او به‌عنوان یکی از اعضای حزب جمهوری اسلامی در حادثه تروریستی بمب‌گذاری دفتر این حزب در هفتم تیرماه ۱۳۶۰ به دست منافقین، به شهادت رسید.

روز هفتم

۲

گردشگری سلامت

موضوع گردشگری سلامت که مطرح می‌شود نخستین نگاه‌ها سمت مراکز درمانی می‌رود که خدمات مختلفی را در زمینه درمانی و اقامتی به بیماران ارائه می‌کنند. اما برای ساکنان پایتخت، گردشگری سلامت تاحدودی فرق دارد؛ چون برخی مجموعه‌ها هم هستند که می‌توانند پاتوق مناسبی برای تفریح و گردش شهروندان باشند؛ به‌عنوان مثال عمارت‌هایی هستند که روزگاری پزشکان در آن ساکن بوده‌اند و این روزها موزه شده‌اند یا در پایتخت قدمت برخی بیمارستان‌ها بالا بوده و داستان‌های زیادی را از سر گذرانده‌اند. در برخی بوستان‌ها هم باغچه‌های گیاهان دارویی ایجاد شده و... مطالب پیش‌رو اطلاعات بیشتری در اختیار شما می‌گذارد.

برخی از مقاصد گردشگری تهران، روزگاری محل سکونت اطبا بوده است

ساختمان‌های پزشکان

نشانی: پامنار مقابل مسجد کاشانی، انتهای کوچه مومنین‌الاطباء
راه‌های دسترسی: نزدیک‌ترین ایستگاه اتوبوس: فردوسی نزدیک‌ترین ایستگاه مترو: امام خمینی (ره)

معرفی: این عمارت تاریخی مربوط به دوران قاجار است که به «سورزا زین‌العابدین‌خان» نامیده می‌شود. این عمارت در سال ۱۳۸۳ توسط یکی از بازماندگان خریداری و به محلی برای ساخت فیلم و سریال تبدیل شد. تاکنون هم لوکیشن چند فیلم و سریال از جمله «خانه پدری» و «شهرزاد» بوده است. از نوروز سال ۱۳۹۸ امکان بازدید عموم از این خانه فراهم شده است.

مریم باقریور
در گوشه و کنار پایتخت عمارت‌ها و خانه‌های قدیمی‌ای جا خوش کرده‌اند که راین تاریخ و فرهنگ و هنر اهالی این شهر در روزگار گذشته‌اند و حالا با تغییر کاربری، در اختیار عموم قرار گرفته‌اند. در میان آنها برخی از خانه‌ها منسوب به اهالی حوزه درمان بوده و پزشکانی در آنجا سکونت داشته‌اند که هر یک در حرفه خود خاص بوده‌اند و این روزها خانه‌شان به موزه، بیمارستان و نمایشگاه تبدیل شده و با گشت و گذاری در آنها می‌توانیم نام‌شان را زنده کنیم.

خانه مؤتمن‌الاطباء

لوکیشن فیلم‌های ماندگار
مؤتمن‌الاطباء نخستین فارغ‌التحصیل دارالفنون و شاگرد دکتر تولوزان فرانسوی بود و توانست از بزرگ‌ترین جراحان زمان خود شود. خانه او سال ۱۳۸۳ توسط یکی از بازماندگان خریداری و به محلی برای ساخت فیلم و سریال تبدیل شد. تاکنون هم لوکیشن چند فیلم و سریال از جمله «خانه پدری» و «شهرزاد» بوده است. از نوروز سال ۱۳۹۸ امکان بازدید عموم از این خانه فراهم شده است.

عمارت فیروزه‌ای
درهای فیروزه‌ای رنگ و پنجره‌های مشجر قدیمی و فیروزه‌ای، در همان بدو ورود به خانه جلب توجه می‌کند؛ آثاری که حکایت از سبک سنتی و اصیل معماری خانه در ایران قدیم دارد و در مقابل نمای اصلی خانه هم، حوض آبی دیده می‌شود که بازتاب تصویر بنا در حوض، صحنه‌های بی‌نظیری را خلق می‌کند. خانه‌ای که جزو نخستین خانه‌های چندطبقه شهر تهران بوده است. این عمارت ۲۵ اسفند ۱۳۷۹ با شماره ۳۱۰۴ به‌عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسیده است. در این محل امکان عکاسی با لباس‌های دوران قاجار و لباس‌های سریال شهرزاد برای مراجعان وجود دارد.

خانه فاضل عراقی بیمارستان دادگستری

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، ضلع غربی میدان فردوسی، کوچه پارس
راه‌های دسترسی: نزدیک‌ترین ایستگاه اتوبوس: فردوسی نزدیک‌ترین ایستگاه مترو: فردوسی
ساعت بازدید: شبانه‌روزی
امکان عکاسی: دارد

معرفی: میرزا معصوم فاضل عراقی از مؤسسان کانون وکلای دادگستری و مستشار اواخر دوره قاجار بود. او پس از اینکه پای منبر ملک‌المتکلمین از کمبود فضای درمانی و مشکلات نیازمندان در این زمینه مطلع شد، خانه‌اش را برای درمان نیازمندان وقف کرد.

بیمارستانی در دل عمارت

سال ۱۳۳۴ به خواست میرزا معصوم فاضل عراقی خانه‌اش، به‌عنوان بیمارستان زنان دادگستری وقف و بعد از ۱۰ سال هم ساختمان‌های دیگری به آن افزوده شد. سال ۱۳۵۲ به دستور دکتر حسن حکمت، رئیس وقت بیمارستان، تغییراتی در بنا و تعلق داشتن به پدر جراحی ایران ۱۱ مرداد سال ۱۳۷۷ با شماره ۲۰۸۱ به ثبت آثار ملی ایران درآمد.

عمارت قجری با معماری متفاوت

پلان ساختمان، مستطیل شکل بوده و سازنده و معمار عمارت با پیشرفتگی و فرورفتگی‌ها در نما، تنوع ایجاد کرده است. بخش مرکزی نما با شیشه‌ای در قسمت همکف و پنجره‌های تمام‌شیشه‌ای در طبقه اول، پیش‌آمده‌ترین قسمت این بنا به‌شمار می‌آید. روی کاشی‌های عمارت هم تصاویر شاهان و پادشاهان ایران باستان نقش بسته است که گردشگران و مراجع کنگدگان می‌توانند آنها را مشاهده کنند. در حال حاضر بیمارستان دولتی ۸۱ تختخوابی‌ای در این عمارت دایر است.

بیمارستان لقمان الدوله

معرفی: این روزها منطقه جنوب‌غربی تهران و ساختمانی که سال‌ها خانواده دکتر محمدحسین لقمان ادوم، ملقب به لقمان الدوله سکونت داشتند، محل تردد بیمارانی شده است که از جای‌جای ایران به آن مراجعه می‌کنند؛ ساختمانی که حالا بیمارستان شده است.

نشانی: چهارراه لشکر، خیابان مخصوص
راه‌های دسترسی: نزدیک‌ترین ایستگاه اتوبوس: امام خمینی (ره) نزدیک‌ترین ایستگاه مترو: منیریه

خانه شقاقی

معرفی: خانه مسکونی‌ای که روزگاری خانواده شقاقی در آن سکونت داشتند، تا قبل از خرید توسط شهرداری، در مقاطع مختلف تاریخی، به‌عنوان ساختمان مسکونی مورد بهره‌برداری قرار می‌گرفت.

نشانی: خیابان ولی‌عصر (م)، روبروی کاخ مرمر، پلاک‌های ۶ و ۴
راه‌های دسترسی: نزدیک‌ترین ایستگاه اتوبوس: جامی نزدیک‌ترین ایستگاه مترو: دانشگاه امام‌علی (ع)

خانه دکتر عدل

معرفی: در سال ۱۳۱۰ توسط معمار روسی مقابل کاخ مرمر ساخته شد. این خانه به دلیل معماری زیبا و تعلق داشتن به پدر جراحی ایران ۱۱ مرداد سال ۱۳۷۷ با شماره ۲۰۸۱ به ثبت آثار ملی ایران درآمد.

نشانی: خیابان ولی‌عصر (م)، روبروی کاخ مرمر، پلاک‌های ۶ و ۴
راه‌های دسترسی: نزدیک‌ترین ایستگاه اتوبوس: جامی نزدیک‌ترین ایستگاه مترو: دانشگاه امام‌علی (ع)

از ریاست کلاس طب تا دانشکده پزشکی
دکتر محمدحسین لقمان ادوم، مدتی ریاست کلاس طب مدرسه دارالفنون را برعهده داشت و با قبول این مسئولیت، پایه و اساس دانشکده پزشکی را گذاشت و کلاس طب را از مدرسه دارالفنون جدا و به مدرسه طب تبدیل کرد. خودش هم تدریس بیماری‌های عفونی و تشخیص بیماری‌ها را برعهده گرفت. حتی رئیس دانشکده پزشکی دانشگاه تهران هم شد.

خانه‌ای که مطب شد
دکتر سیاوش شقاقی و همسرش (دکتر سیمون) از طبقه اول خانه‌شان، بین سال‌های ۱۳۲۹ تا ۱۳۳۱ به‌عنوان مطب استفاده می‌کردند؛ اما پس از ساخت بنای جدید در بخش غربی خانه، مطب به ساختمان جدید منتقل شد و از آن بنا صرفاً برای سکونت استفاده می‌کردند. دهه ۶۰ هم ایجاد تغییراتی در پلان داخلی ساختمان منجر به تفکیک ورودی طبقات شد.

بیمارانی که معطل نمی‌مانند
دکتر عدل معتقد بود هیچ بیماری نباید به دلیل نبود تخت کافی در بیمارستان معطل شود و پذیرش نشود؛ به همین دلیل، بیمارستان سینا را مرکز اورژانس پایتخت قرار داد و به دنبال آن یک واحد انتقال خون تأسیس کرد چون آن زمان مردم از انتقال خون و ابراهیم و اکراه داشتند. همچنین او نخستین بار دوره دستبازی (آسیستانتی) را که امروزه به آن رزیدنتی می‌گویند، به‌گونه‌ای برنامه‌ریزی کرد که هر سال ۴ دستیار برای جراحی در بیمارستان سینا پذیرفته شوند.

خدمت به مردم
این روزها وسعت منزل مسکونی چند ۱۰۰ متری دکتر محمدحسین لقمان ادوم، پس از تغییرات به بیش از ۲۱ هزار مترمربع رسیده است؛ خانه‌ای که روزگاری در آن درمان بیماران عفونی پیگیری می‌شد و پس از آن بهداری وقت آن را گسترش داد و سرانجام یک بیمارستان ۳۰۰ تختخوابی ساخته شد که به پاس خدمات دکتر لقمان ادوم به‌عنوان یکی از پایه‌گذاران دانشکده پزشکی دانشگاه تهران، به اسم او نام‌گذاری شد.

تبدیل مطب به موزه
خانه دکتر شقاقی، با تأثیر از معماری فرنگی در اوایل حکومت پهلوی اول ساخته شده و این روزها موزه نقاشی پشت شیشه ایران است. در این موزه مجموعه عظیمی از نقاشی‌های پشت شیشه از دوران صفویه تا عصر حاضر وجود دارد که تعدادشان به ۱۱۴۴ اثر می‌رسد. همچنین در گوشه و کنار این موزه آثار اهدایی هنرمندان دوران زمانی مختلف دیده می‌شود.

خانه‌ای که پژوهشگاه شد
خانه دکتر عدل یک طبقه ساختمان اعیانی، همراه زیرزمین است. ۳ ورودی و بخش‌های خصوصی‌ای مانند محل بیتوته مهمان، پذیرایی، مطب، منزل خدمه، سرایدار و راننده دارد. اکنون خانه در مالکیت دولت است و به‌عنوان ساختمان پژوهشگاه هنر (وابسته به فرهنگستان هنر) مورد استفاده قرار می‌گیرد.